

TOROCZKAY ANDRÁS

Labirintus

*Csak tudnám minek
megyünk a Labirintusba
én a fizetésemért
ott dolgozom oké
a kiutat mondjuk nem tudom
ki már rég nem jutok
álmomban is eltévedek
szóval akkor csak tudnám minek
csak egyre beljebb és beljebb
felé lefelé valakihez
de te miért? ugyanazért?
én ott dolgozom*

*mondom még egyszer
mint minotaurusz értsd
az én fejem fogják levágni
te meg a csaj vagy tudod de
fejemre szarvaim nem te csókoltad
Ariadné vagy akárki
akit az a pondró Thészeusz
Erekhteusz fia
azt hiszem nem vesz végül el
nem tudom én már lemaradtam erről
csak testvéred és áldozatod voltam*

*de egy athéni fazon azt mesélte
tegnap hogy ő az apja
ennek a Thészeusznak
meg hogy azért van itt
a szerencsétlen mert fia
összekeverte a feketét a fehérrel
az ilyen meg is érdemli*

*sámánunk szerint egyébként a vájatokat
a statikus csak papíron ellenőrizte
ezért is potyog le minden
a szarvakra folyton
román villanyszerelők is bénáztak itt
meg néhány japán szellem is bolyong
de nyugodj meg túl fogjuk élni
ezt is túl fogjuk remélem
csak a telefonod odalent
nem fog működni
és hat után
a lámpákat egy szálíg leoltjuk
hogy eljártsszuk újra az egészszet
de minek megyünk oda egyáltalán?
nem értem*

Régi dal

*Mint gyászoló japán
turista bekapcsolva
felejtett gépe, fárad-
hatatlanul és feleslegesen
rögzíték minden részletet,
míg végül le nem merülök,
vagy ki nem kapcsolnak.
Éppen mint ahogy Isten
néger angyala lassan
és titokban részegen
szaxofonját fújja meg
az aluljárói fagyban,
mert ismerős, régi dalba kezd.*